

hvis honorar tillægges patentomkostningerne, og som den danske ansøger ville kunne undgå, hvis enten han selv eller hans danske patentagent kunne føre sagen for EPO.

Sprogproblemet har ligeledes været fremført som en ulempe. For Europapatentets vedkommende kan Danmark imidlertid tage forbehold med hensyn til oversættelse, og for Fællesskabspatentets vedkommende, når det til sin tid måtte blive indført, gælder, at fortolkningen af patentets beskyttelsesomfang er nok så vigtig som den egentlige sprogmæssige fortolkning. De personer, som kommer til at beskæftige sig hermed, patentingeniører og patentagenter, må allerede nu sprogmæssigt være fuldt kvalificerede for at kunne bestride dette hverv, og for disse og dermed for dansk erhvervsliv vil der derfor ikke være større problemer forbundet med patentrettigheder affattet på de godkendte behandlingsprog for fællesskabspatentansøgningerne.

Endelig har det været fremført, at nedgangen i nationale ansøgninger skulle forhindre opretholdelsen af et funktionsdygtigt patentdirektorat, der kræver et vist mindsteantal ansatte eksperter for at kunne dække hele det teknologiske område. Foreningen ser her ingen grund til at betvivle patentdirektoratets udtalelser om, at direktoratet fastholder at forblive funktionsdygtigt selv med det anslåede formindskede ansøgningstal, og at det gerne ser en nedgang i antallet af nationale ansøgninger for derved at kunne behandle disse hurtigere og for at kunne udbygge fx serviceafdelingens assistance til glæde også for de mindre erhvervsvirksomheder, som ikke har mulighed for at opretholde en selvstændig patentafdeling.

Det er rigtigt, at en stor del af dansk industri ikke har haft noget imod den længere sagsbehandling, men dette gælder de ansøgninger, der indgives på basis af udenlandsk prioritet, og hvor ansøgerne fra udlandet har modtaget resultatet af nyheds- og patentbarhedsprøvingen, der for visse landes ved-

kommende, fx USA, foreligger meget hurtigt. For de danske basisansøgningers vedkommende gælder, at industrien her er interesseret i et hurtigt resultat af patentdirektoratets undersøgelse, således at man har en kvalificeret basis for at kunne beslutte om indgivelse af udenlandske ansøgninger med prioritet fra den danske ansøgning. Dette taler også for at indføre et system, der vil fremme behandlingen af de nationale (basis)ansøgninger.

PCT har vist sig ikke at være noget egentligt alternativ til Europapatentet. Systemets korte levetid kan ikke alene forklare det ringe antal ansøgninger. Formentlig har de forøgede omkostninger afskrækket ansøgerne fra at benytte et system, der for vå vidt indeholder visse fordele. De forøgede omkostninger synes fremkommet, fordi resultaterne af den (omkostningsforøgende) internationale del af PCT-ansøgningens sagsbehandling endnu ikke har givet sig udslag i en virkelig mærkbar reduktion af sagsbehandlingen under den nationale fase, der dermed har krævet stort set samme omkostninger, som hvis der havde været indgivet normale, nationale ansøgninger.

Foreningens ovenstående bemærkninger har navnlig beskæftiget sig med de spørgsmål, der har været behandlet i Industriministeriets notat til lovforslaget. Sidstnævnte er ikke kommenteret i detaljer på grund af den korte tidsfrist, der har været sat, men dette synes heller ikke så nødvendigt, når henses til, at lovforslaget stort set er identisk med det tidligere fremsatte. Foreningen ser dog frem til at modtage teksten til de paragraffer, der har måttet ændres som følge af ændringen i regel 28 i Europapatentkonventionen, og skal, om fornødent, fremkomme med sine kommentarer hertil.

Det er foreningens håb, at det denne gang vil lykkes at få forslaget vedtaget i Folketinget.

P. F. V.

P. Rydahl Kristensen